

Medlem for 9de Kreds (Mourier-Peterfen), at det ældre og det nye Laan tilsammen ikke udgjøre mere end Halvdelen af Taxationssummen; kun under dette Vilkaar indrømmes det nu, og det er vistnok ogsaa det Maximum, det ærede Medlem meente, at man burde lægge til Grund. Man kan troste sig til at sige, at saavel Overbestyrelsen her som de andre Overformhænder ingenfinde ved at tilstaae Laan ere gaaede ud over Halvdelen af Taxationsværdien. Jeg vilde derfor meget ønske, at den høitærede Justitsminister vilde modtage denne Bestemmelse her i Lovens § 7, at Midlerne saavidt muligt skulle søges forbeelte mellem Kjøbstad og Land i samme Forhold, som de derfra ere indkomne.

David: Man har fra forffjellige Sider bebrejdet Udvalget, at vi ikke have opstillet saadanne skarper Regler for Ublaandet af de Umvndiges Midler, som man har anbefalet Justitsministeren at fremkomme med i den nærmeste Fremtid. Jeg vil derfor idetmindste for mit Vedkommende søge at gjøre det ærede Thing bekjendt med de Grunde, som jeg og mine Colleger i Udvalget have havt til at afholde os derfra. Jeg maa da først gjøre opmærksom paa, at jeg anseer det meget tvivlsomt, om det vilde være rigtigt, at et Udvalg, som i det Væsentlige sluttede sig til et Lovforslag, indbragte noget ganske Nyt deri, naar dette Nye dog egentligt vilde gjøre, at Lovforslaget fik et ganske andet Omfang og tilbeels ogsaa en anden Bestemmelse end den, som det hidtil havde havt. Dette er nu i nærværende Tilfælde saameget mere at tage i Betragtning, som deslige Bestemmelser maatte gaae i en meget dyb og om sig gripende Detail. Det vilde nemlig ikke være nok, at man blot forandrede Reglerne for Ublaandene i Forordningen af 7de Juni 1827 saaledes, at man fastsatte et mindre Maximum for Ublaandenes Størrelse i Forhold til Eiendommenes Værdi end det, der i den er foreskrevet, thi Andringelsen af de Umvndiges Midler er ikke saa meget betrygget ved dette Maximum, der er sat for Laanenes Størrelse, som ved alle Reglerne for Taxationsmændenes Udnævnelse osv. og for de Grundsetninger, der skulle følges ved Taxationerne; men skulde man i nærvæ-

rende Lovforslag optage alle sliige i megen Detail gaaende Bestemmelser, saa vil man let see, hvilket Omfang Lovforslaget vilde faae, og hvormange Forberedelser det vilde kræve, medens Alle dog ere enige om, at det vil være helbigt, om dette Lovforslag, saasnart det er gjort, kan blive til Lov. Der er ogsaa et andet Hensyn, som herved kommer i Betragtning, og det er det Hensyn, at nærværende Lovforslag jo efter sit Indhold ikke kan træde i Kraft saa meget snart, selv om det bliver vedtaget nu; Udvalget har jo endog foreslaaet, og den høitærede Justitsminister har billiget, at det først træder i Kraft om $\frac{3}{4}$ Aar, nemlig til den 1ste April 1869. Men kan der da ikke til den Tid være forelagt og vedtaget af Rigsdagen et heelt nyt Lovforslag om de nærmere Regler og Bestemmelser for Overformhænderimidlernes Ublaand? Det staaer dog vel ikke til at betvivle, at, naar den høitærede Minister selv tilsigter et saadant Lovforslag og har Tid til at forberede det, inden Rigsdagen atter kommer sammen i Efterhøsten 1868, da vil det være ubarbejdet med en ganske anden Omfagt og Indtvængen i alle de enkelte Forhold end den, hvormed et Udvalg havde kunnet ubarbejde det i nogle faa Uger, selv om Udvalget efter moden Overveielse havde fundet, at det ikke derved gik udenfor det Hverv, som var givet det. Dette er Grunden til, at Udvalget ikke har fundet det passende eller rigtigt at stille Forslag af den omhandlede Art, som man derimod venter Regjeringen vil forelægge i næste Samling.

Siden jeg har Ordet, skal jeg endnu udtale mig om et enkelt Punkt, som synes mig at have fundet en noget forffjellig Bedømmelse her i Thinget. Efter Lovforslaget skal Ublaanscommissionen bestaae af et af Kongen, et af Amtsrædet og et af Kjøbstæderne valgt Medlem, og ved hvert enkelt Laan skal der saa at sige finde en Samklang Sted mellem Laanbestyrelsen og den Person, som man har kaldet den kongelige Overformhænder. Man vil saaledes strax see, at der allerede udenfor Laanbestyrelsen er en kongelig Embedsmand, som varetager Statens Interesse ved Ublaandene. Naar man nu, hvad jeg i andre Henseender troer er Thingets oprigtige Mening, virkelig